

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حاکمیت شریعت الهی و تعیین سلطان(خلیفه)، یگانه راه تقوی و ایمان در این ماه مبارک نزول قرآن برای امت می باشد

(ترجمه)

از سقوط خلافت اسلامی بدین سو، ۹۷ سال سپری گردید و ماه مبارک رمضان همانند سال های قبلی اش (بدون خلافت) فرا رسید؛ سال هایی که امت اسلامی در نبود این سپر در زیر چتر بی عدالتی، ذلت، تحقیر و سال های پر از استبداد به سر می برد و در عین حال، سال هایی که امت اسلامی از دل و جان در اشتیاق عزت گم شده خود می باشد. قطعاً که در پایان هر ذلت و بدبختی عزت و خوشبختی ای نهفته است و بی گمان الله سبحانه و تعالی حامی و نگهبان مؤمنان است؛ زیرا الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾

[جائیه: ۱۹]

ترجمه: بی گمان که ظالمان یار و یاور یکدیگر اند و الله (سبحانه و تعالی) یار و یاور پرهیزگاران است.

امروزه امت مسلمه این را درک کرده است که کشورهای کفری غربی در آخرین نفس های از ذلت و بدبختی شان به سر می برند؛ زیرا آن ها کسانی اند که زنده گی شان را خود در فقر و خواری ترسیم کرده اند. آن ها در مقابل امت مسلمه از ضعف خود و از ترس این که مبادا تکه تکه شوند، متحد شده اند؛ چنان چه که رسول اکرم ﷺ فرموده است: روزی بر سری مسلمانان فرا خواهد رسید که ملت های کفری علیه آن ها حمله خواهند کرد، چنان چه که مردم بالای یک کاسه نان حمله می کنند.

امت اسلامی هم‌چنان به این امر پی برده اند که حکام مزدور سرزمین‌های اسلامی حیثیت ابزاری را به خود گرفته اند که غرب از آن بخاطر کنترل و گسترش نفوذ استعماری‌اش بر تمام منابع طبیعی و انسانی سرزمین‌های اسلامی از آن‌ها بهره‌برداری می‌کند. این حاکمان کسانی اند که بخاطر منافع خود، زنان و اطفال مسلمین را روی میز قصابی کفار و استعمارگران جابر قرار داده اند، تا هر وقت کفار بخواهد خون آن‌ها را ریخته و زنان مسلمان را هتک حرمت نمایند.

ما اکنون در ماه مبارک رمضان، ماه نزول قرآن قرار داریم؛ ماهی که جز هدایت برای بشر نیست؛ ماهی که الله سبحانه و تعالی می‌خواهد به وسیله احکامی که برای ما مقرر داشته است، خلوص ایمان و تقوای ما را آزمایش کند. هر آن‌که به وسیله هدایت الله سبحانه و تعالی هدایت یافت، از کسانی خواهد بود که الله سبحانه و تعالی در کتاب خود یادآور شده است:

﴿الْم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

[بقره: ۲-۱]

ترجمه: الف، لام، میم؛ این کتاب با عظمتی است که نیست هیچ شک و شبهه‌ای در آن و مایه هدایت برای پرهیزکاران است.
اگرچه تقوی تنها به وسیله خواندن قرآن در ماه مبارک رمضان بدون تفکر و تعمق در آیات آن و در تطبیق آن‌چه که او تعالی در هر زمان و مکان نازل کرده است، نهفته نیست؛ زیرا او سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

[ص: ۲۹]

ترجمه: این کتابی است پربرکت که بر تو نازل کرده‌ایم تا در آیات آن تدبّر کنند و خردمندان متذکر شوند!

و می‌فرماید:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾

[نساء: ۱۰۵]

ترجمه: ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا به آن‌چه الله (سبحانه و تعالی) به تو آموخته، در میان مردم قضاوت کنی و از کسانی مباش که از خائنان حمایت نمایی!

همان‌طور که قرآن برای تلاوت است، به همین ترتیب برای حاکمیت بر اساس قوانین شریعت نیز می‌باشد که جز مایه هدایت و رحمت برای بشریت نیست، هرچند که تطبیق احکام آن مشرکان را ناخوش آید.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

[توبه: ۳۳]

ترجمه: او (الله سبحانه و تعالی) کسی است که رسولش (ﷺ) را با هدایت و آیین حق فرستاد، تا آن را بر همه آیین‌ها غالب گرداند، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند!

آن که قرآن را با تفکر و تدبر تلاوت کند، در خواهد یافت که وضعیت جهان امروزه که در آن بدبختی، بی‌عدالتی و فساد موج می‌زند، از نتیجه عدم تطبیق اسلام به شکل انقلابی آن می‌باشد.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

[طه: ۱۲۴]

ترجمه: هر کس از یاد من روی گردان شود، زندگی (سخت و) تنگی خواهد داشت و روز قیامت، او را نابینا محسوس می‌کنیم.

قرآن، که در اصل قانون اساسی ما می‌باشد، امروزه از صحنه زنده گی ما کنار رفته است و حاکمیت زمین بر حاکمان ظالم و دیکتاتور واگذار شده است. طوری که در نتیجه حاکمیت آن‌ها قوانین اساسی دولت‌ها در تناقض با قرآن قرار گرفته، ثروت، دارائی و همه چیزمان را از دست داده‌ایم، رسانه‌های ما بر اصول و معیارات رسانه‌های فاسد و گمراه استعماری به پیش می‌روند، برنامه‌های آموزشی (کریکولم‌های درسی) مکاتب و دانشگاه‌های ما در تمام سطوح تعلیمی در تناقض با معیارات اسلامی قرار گرفته است، شعارهای قدرت‌مندسازی زنان گوش‌های مان را کر ساخته و هزاران نوع فساد و بی‌بندوباری دیگر از این قبیل ما را احاطه کرده است. بدین اساس، با لباس تقوی، ما هرگز مسئولیت ایمانی خویش را در قبال امت و مسئولیت کار کردن را بخاطر تغییر فضای فاسد فراموش نخواهیم کرد. رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أُمْرًا فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِيٍّ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ»

ترجمه: امری بر شما حاکم خواهد شد و شما اعمال خوبی و بدی را در آن‌ها مشاهده خواهید کرد و هرکی نسبت به اعمال بدی آن‌ها نفرت ورزید، خود را نجات داد و کسی که اعمال بدی آن‌ها را ناپسند شمرد، هم‌چنان نجات خواهد یافت؛ اما کسی که اعمال بدی آن‌ها را تصدیق کرده و از آن‌ها تقلید کرد مسئول خواهد بود.

برماست تا امت اسلامی را امر به نیکویی و نهی از بدی نماییم. رسول الله ﷺ می‌فرماید که الله سبحانه و تعالی فرمودند:

«مُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهُوا عَنِ الْمُنْكَرِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَدْعُونِي فَلَا أُجِيبُكُمْ، وَتَسْأَلُونِي فَلَا أُعْطِيكُمْ، وَتَسْتَنْصِرُونِي فَلَا أَنْصُرُكُمْ»

ترجمه: به نیکویی امر کنید و از بدی باز دارید، قبل از این که به من التماس کنید و من به شما پاسخی ندهم، و از من بخواهید و بر شما ندهم و از من نصرت طلب کنید و بر شما نصرت ندهم!

و در هم‌چو یک فضای ایمانی، که پر از معنویت در این ماه پر خیر و برکت است، در حالی که روزه‌دار هستیم، نباید فراموش کنیم که امت اسلامی بسوی یک جنگ اعلان شده فکری روان است و آن‌چه که نیاز است، همانا زحمت و تلاش شبانه‌روزی ما در قبال امت است و نباید نقش خود را در امور این زنده گی نادیده بگیریم، بر این که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

[ذاریات: ۵۶]

ترجمه: نیافریدیم انس و جن را؛ مگر این که مرا عبادت کنند.

عبادت تمام جنبه‌های اسلام را در بر می‌گیرد و تنها به نماز، روزه و تلاوت قرآن محدود نیست؛ بلکه شامل تمام اوامر و نواهی الله سبحانه و تعالی می‌گردد و الله سبحانه و تعالی این امر را در سوره آل عمران با عقیده ارتباط داده است که اصل دین و اساس اسلام می‌باشد، طوری که الله سبحانه و تعالی این امت را به عنوان امتی که به سود مردم بوده و به نیکویی امر می‌کند، یک امت نیکو خوانده است.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

[آل عمران: ۱۱۰]

ترجمه: شما بهترین امتی بودید که به سود انسان‌ها آفریده شده‌اید؛ (چه این که) امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به الله (سبحانه و تعالی) ایمان دارید.

ملتی خوب و نیکو نخواهد بود، مگر این که خیر در اولویت کاری‌اش قرار داشته باشد، و این امر در موجودیت عقیده امکان پذیر است؛ عقیده‌ای که امر به نیکویی نموده و از بدی نهی می‌کند. زهره بنت ابولهب فرمود: هنگامی که رسول الله ﷺ بالای منبر قرار داشت، مردی به نزد رسول الله ﷺ آمد و گفت: ای رسول الله ﷺ کدام مردم بهترین اند؟ رسول الله ﷺ فرمودند:

﴿خَيْرُ النَّاسِ أَقْرَبُهُمْ وَأَتْقَاهُمْ وَأَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَوْصَلُهُمْ لِلرَّحِمِ﴾

ترجمه: بهترین مردم کسانی اند که قرآن را زیاد تلاوت می‌کنند و بسیار متقی اند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و قطع صلہ رحم نمی‌کنند.

وضعیتی را که امروزه امت اسلامی در آن به سر می‌برد، به این واقعیت تطابق نمی‌کند؛ زیرا قرآن نمی‌خوانند و نماز را برپا نمی‌دارند (بر انجام اوامر و نواهی الله سبحانه و تعالی کاهلی اختیار کرده اند). هم‌چنان این نیز راه‌حل نیست که تنها به تلاوت قرآن، قیام لیل، و روزه اکتفا کنیم؛ زیرا این از ویژه‌گی‌های یک ملت خوب نیست که تنها به این موارد اکتفا نموده و وجیبه امر به معروف و نهی از منکر را کنار بگذاریم. از این رو، ایمان و تقوی از دل‌ها و اعمال مسلمین رخت سفر خواهد بست و نکبت و فجور جاگزین آن خواهد شد. رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ، ثُمَّ لَتَدْعُنَّهُ فَلَا يُسْتَجِيبُ لَكُمْ»

[صحیح ترمذی: حدیث ۲۱۶۹]

ترجمه: قسم به ذاتی که جانم در ید اوست، یا امر به معروف و نهی از منکر را انجام می دهید یا بزودی الله (سبحانه و تعالی) بر شما کیفری نازل خواهد کرد که اگر برای دفع آن هم دعاء کنید، اجابت نخواهد شد.

ای کسانی که روزه دار هستید! در کنار روزه و قیام خویش، ما باید از تمام چیزهای زشتی که سبب قهر الله سبحانه و تعالی می گردد و با احکام راستین دینش در تناقض قرار می گیرد، نهی کنیم؛ زیرا یکی از بزرگترین این منکرات همانا حاکمیت غیرالهی است که ما را احاطه کرده است. ما نباید از دشمنان دین خویش اطاعت کنیم، نباید پرچم‌های‌شان را در سرزمین مان بلند کنیم، نباید با آن‌ها تعامل کنیم و نباید با قبول نمودن شرایط مزخرف و استبدادی آن‌ها ذلت را بالای خود حاکم نماییم؛ بلکه ما باید حاکمان مان را مقصر بدانیم و توطئه‌های‌شان را علیه خود مان افشاء ساخته و برنامه‌های غلط و گمراه کننده آن‌ها را نیز افشاء نماییم.

درست همان طوری که دین مان یکی ست، الله سبحانه و تعالی و کتاب مان یکی ست و همان گونه‌ای که برای عبادت الله سبحانه و تعالی در این ماه مبارک متحد می شویم، این یک وجیبه و مکلفیت دینی همه ماست که بخاطر داشتن یک دولت اسلامی و برداشتن این حاکمان مزدور غربی از صحنه حاکمیت متحد شویم؛ زیرا اگر حاکمیت این حاکمان بر ما نمی بود، غرب هرگز به بودن در سرزمین‌های ما قادر نمی بود. همین حاکمان بودند که بجای عبادت الله سبحانه و تعالی فساد را در میان ما گسترش دادند، بجای حفاظت از ما، خون‌های ما را مباح دانستند و بجای امت به کفار صلاحیت دادند و بجای شریعت الهی حاکمیت را به دموکراسی واگذار کردند.

فلهذا یگانه مسیر تقوی و ایمان در این ماه مبارک رمضان، ماه نزول قرآن همانا امر به معروف و نهی از تمام منکرات و حاکم گردانیدن شریعت اسلامی از طریق برپایی خلافت راشده واقعی برمنهج نبوت می باشد تا باشد که امت اسلامی رهبری جهان را دوباره بدست گرفته و امنیت، آسایش و عدالت را برای جهانیان به ارمغان آورد.

نویسنده: رنا مصطفی

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

5 رمضان ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۱ می ۲۰۱۸ م